

PEACE AND UNITY

صلح و وحدت

(12.12.2021)

پس از دعای دوم از به اصطلاح «لپتانی صلح» در لیتورگی الهی، دعای سوم زیر نیز به صلح، موضوع بزرگ ما اشاره دارد.

شماس به صدای بلند می گوید: "برای صلح در تمام جهان، برای استواری کلیساهای مقدس خدا، و برای وحدت همگان، بیایید نزد خداوند دعا کنیم."

از طریق این دعا، کلیسا به مانند یک مادر مهربان، ما را ترغیب می کند که با عشق و علاقه عمیق برای دیگران دعا کنیم. سایر مؤمنان هر چقدر هم که دور باشند یا از هر ملتی که باشند، برادران ما هستند. ما با هم خانواده مسیح را تشکیل می دهیم. پس با محبت همنوعان خود را در آغوش می گیریم و از خداوند می خواهیم که ایشان از بزرگترین موهبت که صلح و آرامش است برخوردار شوند.

از طریق این درخواست ما همچنین از خداوند می خواهیم که در ثمرات صلح خود، "استواری"، یعنی ثبات کلیساهای محلی، و اتحاد همه در حقیقت او، شادی کنیم.

وقتی روابط صلح آمیز بین دولت ها در جهان برقرار است، کلیساهای محلی نیز در آب های آرام قدم می زنند. در صلح خدا، قایق کلیسا به طور پیوسته به سمت بندر اختلال ناپذیر ملکوت حرکت می کند. به همین دلیل است که از مسیح در مراسم لیتورگی الهی می خواهیم: «خداوند، کلیسای رسولی ... مقدس خود را، در سرتاسر جهان مسکونی، به یاد آور ... به نفاق کلیساها پایان بده؛ خشم ملت ها را خاموش کن؛ طغیان بدعت ها را به قدرت روح القدس خود به سرعت سرکوب نما. ما را در ملکوت خود بپذیر و ما را فرزندان نور و روز اعلام کن. ای خداوند، خدای ما، صلح و محبت خود را به ما عطا فرما. زیرا تو همه چیز را به ما بخشیده ای» (لیتورگی قدیس باسیل کبیر).

البته، کلیسای مسیح واحد است. اما در سطح محلی در سراسر قاره ها پخش شده است. از زمان رسولان، این برای بقا در بخش های کلیسایی محلی با یک رهبر روحانی، یعنی فقط یک اسقف، سازماندهی شده است. تصمیمات شوراهای جهانی کلیسایی به کمک قوانین خاص (کانون ها) نحوه عملکرد یک اسقف نشینی، قلمرو اسقف اعظمی، گرداندن متروپولیس یا پاتریارکی را تنظیم می کند. هر بخش یا حوزه کلیسایی دارای عنوان شهر یا استان وسیع تر یا کشوری است که اسقف در آن زندگی می کند. به همین دلیل است که برای مثال، متروپولیس مقدس اسمیرنا (برگرفته از نام شهر)، متروپولیس مقدس پیسیدیه (برگرفته از نام استان)، قلمرو اسقف اعظمی مقدس استرالیا (برگرفته از نام کشور) را داریم. چیزی مشابه در عهد جدید یافت می شود، جایی که صحبت از "کلیسای خدا در قرن تنس" (اول قرن نهم: 1: 2) یا کلیسای غلاطیه (اول قرن نهم: 16: 1) است. از این نتیجه می شود که کلیساها به این دلیل نام گذاری می شوند که همه جوامع مسیحی ارتدوکس منفرد که در سراسر جهان واقع شده اند، به آموزه های ارتدوکس، تعالیم اخلاقی، تصمیمات شوراهای جهانی کلیسایی، سنت مقدس آنها و اسقف های این کلیساهای متکی به تعالیم رسولی پایبند هستند و

با کل بدن مسیح در ارتباط هستند. همه این کلیساهای ارتدوکس در برابر بنیانگذار کلیسا، مسیح، متعهد هستند که در ایمان استوار و در آنچه از پیشینیان خود دریافت کرده اند، ثابت قدم باشند.

یکی دیگر از ثمرات صلح، اتحاد همه در مسیح است. پولس رسول در نامه خود به افسسیان نیز بر قدرت وحدت بخش صلح تأکید می کند: او به آنها می گوید، برادران: "به سعی تمام بکوشید تا یگانگی روح را از طریق پیوند صلح حفظ نمایید" (افسسیان 4: 3). قدیس یوحنا زرين دهان در تفسیر این سخنان می نویسد:

"وحدت روح در نفرت و اختلاف ممکن نیست... زیرا درست مانند آتش که وقتی هیزم خشک می یابد همه چیز را به آتش تبدیل می کند، در حالی که وقتی هیزم خیس بیاید نه عمل می کند و نه با آن متحد می شود، بنابراین هر چیزی که محبت را سرد کند نمی تواند وحدت را محکم کند، در حالی که هر چیزی که آن را گرم می کند می تواند تا حد زیادی این کار را انجام دهد... و در اینجا - قدیس یوحنا زرين دهان ادامه می دهد - پولس رسول آرزو می کند که ایمانداران با یکدیگر در ارتباط و همدل باشند. نه فقط برای برقراری صلح، نه فقط برای محبت نمودن، بلکه برای یکی بودن، یگانگی روح" (ص ۶۲: ۷۲-۳). اغتشاش و آشفتگی یک فرد را از دیگری جدا می کند، در حالی که صلح بسیاری را متحد می سازد. صلح ما را نه تنها در بین خودمان، بلکه با خدا متحد می کند.

آرزوی عمیق روح انسان این است که خداوند به خانواده های مان و برادران دور و نزدیک مان وحدت بین ما و اتحاد ناگسستگی ما با خود را اعطا کند تا هرگز از محبت خداوندان جدا نشویم. با این پیوند صلح، بگذارید مؤمنان سعی کنند با یکدیگر و با خدا ارتباط برقرار کنند. این پیوند روابط را قطع نمی کند. این اجباری نیست. اما به ما احساس آزادی کامل می دهد. مؤمنان، هنگامی که از طریق پیوند صلح و محبت به یکدیگر متصل شوند، از طریق لیتورگی الهی به عشق بیکران خدا می رسند.

برادران و خواهران عزیزم، بیایید ما بر بالهای این لحظه مقدس از نظر روحانی به اورشلیم آسمانی، تا شب خیانت به عیسی و دستگیری وی برویم تا بشنویم که آخرین آرزوی او برای شاگردانش و برای همه کسانی که بعداً تعمید خواهند یافت و از او پیروی می کنند، چه بود.

ما می بینیم به طور روحانی عیسی دست ها و چشمانش را به سوی پدر آسمانی خود بلند می کند و با احساسات عظیم دعای پرشور خود را خطاب می کند و می گوید: «ای پدر قدوس، کسانی را که به من بخشیده ای به نام خود حفظ کن تا يك باشند چنانکه ما هستیم." (یوحنا 17: 11). "دعای من فقط برای اینها نیست، بلکه برای کسانی که از طریق موعظه ایشان به من ایمان می آورند نیز دعا می کنم تا همه یک باشند، همانطور که تو ای پدر، در من هستی و من در تو هستم" (یوحنا 17: 20-21).

از آنچه شنیدیم، می دانیم که این آخرین آرزوی خداوند قبل از مصائب اوست. امیدوارم همه شما موافق باشید که ارزش این را دارد که هر یک از ما تمام تلاش خود را برای حفظ وحدت خود با مسیح و کلیسای او و با یکدیگر انجام دهیم. آمین

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه